

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277929216/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Pander skuede op til ham som — ja som Hyrderne i Billedbiblen til Barn Jesus.

De vovede kun at tale til ham med Tegn, men han lærte dog lidt efter lidt deres Sprog, og Eberhard sagde intet dertil. Ti heroppe var de jo kun legende Børn, og døts lallende Lyde faldt så let på Benedicts bløde Tunge, langt lettere end Eberhards eget stenede og tordnede Sprog.

Men så måtte Benedict til at læse, at han kunde alle Skriftsprogene i den heidelbergse Katekismus og alle Salmeversene udenad og de geografiske Navne og Regnestykkerne — til han hørte Eberhards tunge Trun på Trappen og halvt lykkelig, halvt bævende løb hen og åbnede for ham.

Om Eftermiddagen sad han ved Siden af Eberhard, der oversatte lange Handelskorrespondencer, og læste i Stillings „Der graue Mann“ eller Claudius' „Der Wandsbecker-Bote,“ eller i andre små, sortindbundne Bøger. Eller han stirrede, med Hånden under Kinden, ud mod Skyerne, Skorstenspiberne og Røghæfterne og talte de blege, små Stjærner, der tittede frem, til Eberhard med streng Stemme spurgte, om han intet havde at tage sig for, og han påny måtte i Gang med Bøgerne eller med at trække de aflange, grå Sedler med Skriftsprogene frem af den lille, sorte Bog fra Herrnhut — „die tägliche Losungen,“ og tage Varsel for den kommende Dag eller blot indprente sig de hellige Ord.

Og han læste og grundede over dem ved Lysets svage Skær:

„Es ist ein köstliches Ding, dasz das Herz fest werde, welches geschieht durch Gnade.“ Ebräer 13. 9. „Wachet, stehet im Glauben, seid männlich und seid stark!“ 1. Corinther 16. 13. „Schmecket und sehet, wie freundlich der Herr ist! Wohl dem, der auf ihn trauet!“ Psalm. 34. 9. „Christus ist mein Leben und Sterben ist mein Gewinn.“ Philipper 1. 21.

Hvor han så, så han Korset, som han inderst inde i sine Dremme nåede Korset . . .

Ak Schwarzwald — han skottede til Eberhards streuge, skægløse, furede Ansigt — og han fros. Ak den Mildhed, den var kun fra Søndagene, kun fra deres Van-